

JÁNOSHALMI HARANGOK

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
KIADVÁNYA

X. ÉVF. 5. SZÁM
2007.

MINDENSZENTEK

...lelkem olyan mint egy országút...

Eléd hozom, Istenem, hétköznapjaimat. A hosszú órákat és napokat, amelyek mindennel tele vannak, csak nem Veled. Tekints ezekre a mindennapokra, kegyes Istenem, hiszen irgalmas vagy az emberhez, aki alig egyéb, mint hétköznap. Nézz lelkemre, alig más, mint egy országút, a világ hömpölyög tova rajta számlálatlan kicsinyességével, fecsegésével, kíváncsiságával és üres fontoskodásával. Nem olyannak látod-e lelkemet, Istenem, mint egy vásárt, ahol a szélrózsa minden irányából jött zsidórusok találkát adnak egymásnak, és ennek a világnak szegényes gazdagságát árusítják? Mi lesz belőlem,

Istenem, ha életem így folyik tovább? Mi lesz velem abban az órában, amikor a hétköznapok minden lomját egyszerre kisöprik ebből a csűrűből?

Érintsd meg kegyességeddel szívemet. Engedd, hogy ha - örömben vagy bánatomban - az evilági dolgok felé fordulok, rajtuk keresztül felismerjem és megszeressem legvégső okukat: Téged, aki a Szeretet vagy. Add, hogy szeresselek, hogy napjaim egyszer beletorkoljanak örök életed egyetlen napjába!
(K. Rahner)

Túrmezei Erzsébet

Só a levesben

*Fortyogó, idegen anyagban
kever a fakanál.*

Hol a hófehér csillogás?

Kristálytestvérek békés közössége?

Jaj, tűnök, olvadok!

De a fazék mélyéből üzenem,

hogy só vagyok,

hogy most is só vagyok,

hogy itt a levesben is só vagyok.

Szín, forma vész, az íz marad.

S vigasztal a kevergetés alatt,

*hogy jó ez így, mert tudom, ki forgatja
a kanalat.*

„...csak ez a szamaritánus”

(Lk 17, 11-19)

Azon nem lehet csodálkozni, hogy a kilenc leprás elfeledkezett a háláról. Hisz egyik pillanatról a másikra megszűnt az átok, ami rajtuk volt. Nemcsak a kiközösítettség és lenézettség szűnt meg, de az oszlásnak indult test helyébe visszatért a hús és bőr frissessége: a vérnek egészséges áramlata végigömlött életteleenné fehéredett tagjaikon. Az életnek ez a diadalmas egészsége elfeledtette velük Jézust.

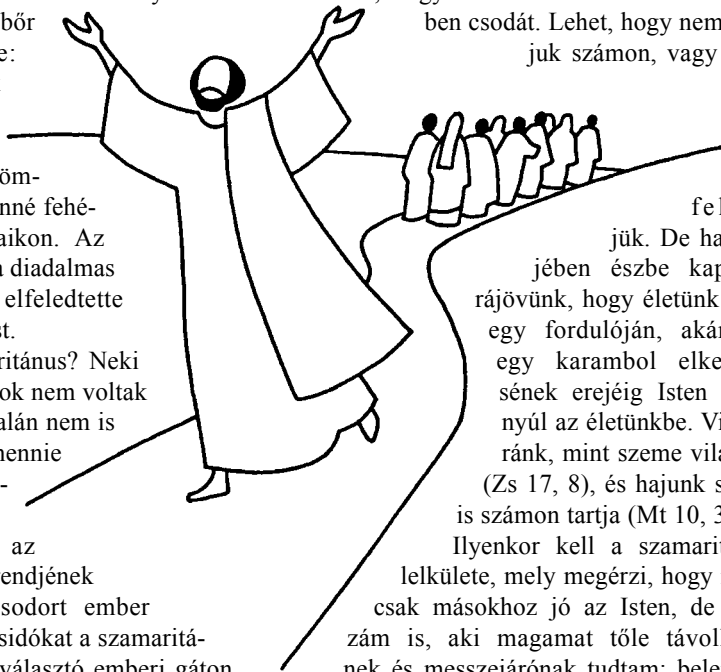
A szamaritánus? Neki a zsidó papok nem voltak papjai, és talán nem is volt hová mennie megmutatnia magát, mert ő az üdvösség rendjének a szélére sodort ember volt. És a zsidókat a szamaritánusoktól elválasztó emberi gáton átnyúlni érezte Jézust, és ez volt az, amit nem feledtetett el vele a test és vér megújult zenéje, sem a megfrissült bőr rózsálló egészsége.

Lehet, hogy a szamaritánusságnak ez a tudata munkált benne, hiszen amikor Jézus megszólítja a szamariai asszonyt, az is mindjárt szavá teszi: „Hogyan? Zsidó létedre tőlem, a szamariai asszonytól kérsz inni?” (Jn 4, 9)

Az üdvrendi kirekesztettség tudata állította Jézusnak hozzáhajló szeretetét olyan éles világitásba, hogy a hála érzelme

spontán feltört benne.

Sokszor rántott a kirekesztettségnek ez a tudata, mert úgy érezzük, hogy kívül vagyunk Isten választottjainak és dédelgettejeinek körén. Tudnunk kell azonban azt, hogy Isten mindenkivel tesz életében csodát. Lehet, hogy nem tartjuk számon, vagy el is

felejtjük. De ha idejében észbe kapunk, rájövünk, hogy életünk egy fordulóján, akárcsak egy karambol elkerülésének erejéig Isten belenyúl az életünkbe. Vigyázz ránk, mint szeme világára (Zs 17, 8), és hajunk szálát is számon tartja (Mt 10, 30).

Ilyenkor kell a szamaritánus lelkülete, mely megérzi, hogy nemcsak másokhoz jó az Isten, de hozzám is, aki magamat tőle távollevőnek és messzejárónak tudtam: belenyúlt az életembe és megéreztettem velem keze melegét. És aki egyszer ezt megérezte, annak nem kell, hogy Isten nap mint nap tanúságot tegyen szeretetéről. Anélkül is, egy örök életre hálát érez Isten iránt, és a kiimádkozatlanul kapott isteni jólét átvágja az élet egészének sűrű felhőjét, mely elfeledteti velünk azt a tényt, hogy minden porcikánkban az Isten tenyerén élünk. „Benne élünk, mozgunk és vagyunk.” (ApCsel 18, 28).

Belon Gellért

Szavaink súlya

Alig találok szavakat, amikor kedves gyermekeimről, a szavakról szeretnék szólni. Gyengének érzem magam, hiszen a szavakat csak szavak segítségével nevezhetem meg, nincs más eszközőm, nincs más módszerem, a meghatározásukra.

Költőktől kérek segítséget, írókhoz folyamodom, hogy éljenek a szavak, táncoljanak, zenéljenek – mindenkit elbűvöljenek, és igazsághordozók maradjanak, kirángassanak a polgári nyugalomból, hogy újra talpra állítsák bennünk az Embert, hiszen emberré válásunk legfényesebb jelzőlámpái is.

„Az ember legmagasabb rendű találmánya a szó. Az a bizonyos >>csak szó<< emberi létünk legfontosabb valósága. De a szavak közt is királyi rangja van a névnek. Valamit névén nevezni: szellemi birtoklást és megismerést jelent. A valódi realizmus a szavak szeretetével és tiszteletben tartásával kezdődik.” (Pilinszky János: Szög és olaj, 89. old.)

Nem vagyok materialista – de idealista sem vagyok. Számomra nincs kettéosztva a világ. Én hiszem, hogy a költő „reális ember”, ezért az ő filozófiájára hallgatók. Ő figyel a teljes valóságra, ő ostromolja a mindenséget, ő az, aki nemcsak a szemének hisz, benne találkozik föld és ég, anyag és szellem, általa táncol az anyag, és anyag – szavakká – sűrűsödik tőle a tánc.

Egyetlen lehetőségünk az öröklét „megörökítésére”, a mulandónak vélt szavak „anyaga”. És ezzel az anyaggal legszebben és leghitelesebben a költők bánnak. Szavak nélkül semmire sem mennénk, ha ki akarjuk fejezni a lelket.

A szó: a lélek megtestesülése. A szó testté lett Ige, mely köztünk lakozik... A szó – ahogy valamikor F. Kafka mondta fiatal barátjának, Gustav Janouchnak –

„döntés élet és halál között”. Megrendítő állomás, hiszen a lét és nemlét sorompójánál tartózkodik.

A szó: az Isten száján kiejtett „legyen”!, a létezés kezdete, maga a teremtés, az élet elindítója.

Ezért felelősség a beszéd, ezért tartozunk számadással minden mondatért, amit papírra vetünk és ezért van bennem:

Aggódás a szavakért

Ijesztő szavaink vannak. Félelmetesek. Emberhez méltatlanok. Ha azt állítjuk, hogy emberré válásunk egyik legbiztosabb jele a beszéd, akkor – bármily szomorú – egy általános elembertelenedés folyamatának vagyunk a tanúi.

És őszintén aggódom a szavakért. Félttem a jövőjüket. Ahogy a szennyezett folyókért, a mérgezett forrásokért, a savmarta erdőkért, a kifosztott madárfészkekért, a belélegezhetetlen levegőért, a megrongált padokért, szétvert telefonfülkékért, megsebzett szobrokért, meggyalázott képekért aggódom: ahogy az életet félttem.

Mért élniök kellene a szavaknak, hogy születésnapja lehessen a szívnek.

Ijedten figyelem a koporsóba zárt szavakat, az életből eltávozott beszédhalottakat, az abortált szavakat, melyeket valamiféle megmagyarázhatatlan félelem miatt sosem mondtak ki, s már nincs esélyük a születésre, mások által diktált szavakat, a tollbamondás szónokait, a semmitmondó szövegeket, a főnöke arcát leső ünnepi szónokot, a mosolyogva felolvasott körleveleket, a szorongó beadványokat, a „mély tisztelettel” aláírt kérelmeket, az érthetetlen és durva felszólításokat: ijedten figyelem magunkat, hiszen szavainkból derül ki, hogy kik és mik vagyunk valójában, szavaink elárulják a jellemünket.

Volt olyan kor is, amikor hallgattak a

költők, mert méltó átkot csak a „rettentő szavak tudósa, Éσαιás” mondhatott, de éppen Radnótitól tudom azt is, hogy a szavaknak mi a lényegi küldetése. A szavak nem önmagukért, hanem másokért vannak! A költő – 1944. április 30-án – az embertelen sötétségben képes kimondani átok helyett az áldott szavakat, „az érett és tűnődő kevésszavú alázat” üzenetét, hogy az igazi beszéd mindig „másról szól, ha lázad, nem önnön érdekéről”, így lesznek a szavak, az öröm forrásai.

Öröm a szavaktól

Mekkora öröm, amikor az ember szép szavakat hall. Tiszta beszédet. Ezért boldogság Arany Jánost, Áprily Lajost, József Attilát, Illyés Gyulát olvasni. Emiatt reszket a lélek, ha Latinovits Zoltán prófétahan-

gú hangján Ady-verseket szaval, s ezért sírok, ha Illyés Kinga Szilágyi Domokos repülőtéri álmát sikítja lemezre.

És ezért boldogság, ha olyan ismerősünk, barátunk, társunk akad, akinek jó hallani a hangját, akinek mágnes erejű a beszéde, akire nem tudunk nem odafigyelni, ha szólásra nyitja a száját, mert mindig a szívéből szól, s nem receptkönyveket olvas, nem előírt szövegeket darál, hanem élnek a szavai; izzik belőle az öröm, zokog

belőle a fájdalom, érezzük, hogy az ügy, amelyről beszél, személyes ügye s az üzenet, amelyet hirdet, fontos számára.

A szavak öröme Jézusban valósággá vált. Ő a megtestesült ige, Isten emberre lett Szava. Aki Jézushoz szeretne tartozni, annak Jézus nyelvén kell megszólalnia, különben idegen marad az emberek között, úgy beszél, mint az írástudók és farizeusok, bármit is mond, nem lesz ereje a szavának, nem lesz súlya és hitele a beszédének, mert nem tud „jézusul”.

Arámul, héberül, görögül, latinul „könnyen” megtanulhatunk, ez csupán szorgalom, sok-sok idő és erőlködés dolga. „Jézusul” megtanulni, több mint nyelvtudomány! Ehhez

örömmé kellene válnunk mások számára, ehhez má s o k n a k adott igévé kéne lennünk.

Jézus óta más lett a szavak jelentése. Az ige már nem holt betű többé, hanem maga az élet, olyan élet, amely meghalni is képes

másokért, hogy aztán életre támadhasson a halálból.

Szeretem a szavakat... Ezért aggódom értük. Olyan kiszolgáltatottak nekünk. Ránk vannak bízva. Azt tehetjük velük, amit akarunk, s mi – szokásunk szerint – visszaélünk ezzel a szabadsággal... Szeretem a szavakat, mert öröm forrásai, nélkülük nem tudnám megfogalmazni az életemet.

Mai világunk

Korunk paradoxona, hogy magasabbak az épületeink, de kicsinyesebb a természetünk, szélesebbek az autópályáink, de szűkebb a látókörünk.

Többet költünk, mégis kevesebbünk van, többet vásárolunk, de azt kevésbé élvezzük.

J a v u n k
növekszik,
belsőnk üre-
sedik.

Nagyob-
bak a háza-
ink és kisebb
a csalá-
dunk, több a
kényelmünk,
de kevesebb
az időnk.

Több kép-
zettséggel,
de kevesebb
értelemmel,
több tudás-
sal, de keve-

sebb belátással rendelkezünk. Több a szakértőnk, mégis több a problémánk, több gyógyszerünk van, de kevesebb az egészségünk.

Túl sokat iszunk, túl sokat dohányzunk, túl meggondolatlanul költekezünk. Túl keveset nevetünk, túl gyorsan vezetünk, túlzottan dühbe gurulunk, túl sokáig fennmaradunk, túl fáradtan kelünk, túl keveset olvasunk, túl sokat tévézünk. Megszoroztuk a javainkat, de csökkentettük az értékünket.

Túl sokat beszélünk, túl ritkán szere-
tünk, és túl gyakran gyűlölünk.

Tudjuk, mi a jólét, de azt nem, hogy mi a jó lét.

Éveket adtunk az élethez, nem pedig életet az éveknél.

Eljutottunk a Holdig és vissza, de nehe-
zen megyünk át az út túloldalára, hogy
az új szomszédal találkozzunk. Meghó-
dítottuk a világűr, de a belsőnk nem.
Nagyobb dolgokat csinálunk, nem pedig
jobb dolgokat.

Megtisztítottuk a levegőt, de beszeny-
nyeztük a földet. Meghódi-
títottuk az atomot, de a böl-
csességet nem.
Többet írunk,
de kevesebbet
tanulunk.

Több ter-
vet szövünk,
de kevesebbet
teljesítünk.

Elveket val-
lunk, de nem
aszerint élünk.

Megtanul-
tunk rohanni,
de várni nem.

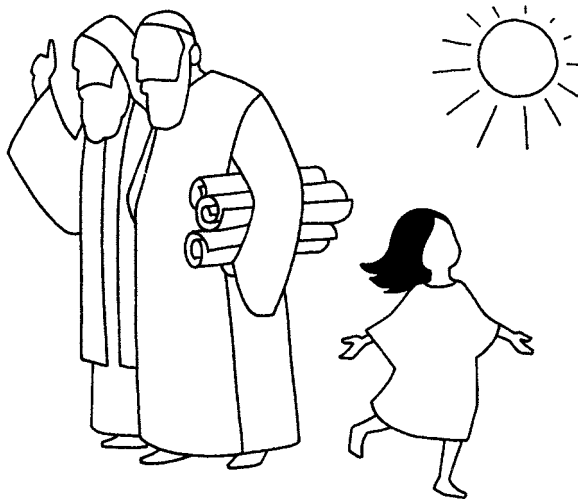
Több komputert gyártunk, hogy több
információt tároljunk és több másola-
tot készítsünk, mint valaha, mégis egyre
kevesebbet kommunikálunk.

Ez a gyors étkelés és a lassú emésztés
kora, a nagy emberek és a kis jellemek, a
kiemelkedő hasznok és a sekélyes kapcsola-
tok időszaka.

A kétkeresős jövedelmek, ám gyakoribb
válások, a tetszetősebb lakások, de szét-
esett otthonok korszaka.

A villámutasítások, az eldobható pelen-
kák, az egyszer használatos erkölcsök, az
egy éjszakás kalandok, a túlsúlyos testek
kora ez, és a tablettáké, melyek mindenre
jók: felvidítanak, lenyugtatnak, ölnek.

Olyan idő ez, amikor sok van a kirakat-
ban, de kevés a raktárban.

Az élet nem azzal mérhető, milyen sokáig lélegzünk, hanem azokkal a pillanatokkal, amelyekről elakad a lélegzetünk.

Kapni akarunk, de adni vonakodunk.

A csúcra törekszünk, miközben a lejtőn rohanunk.

Kérdéseinkre választ keresünk, de csak újabb kérdésekre találunk.

De ha létezik probléma, akkor megoldás is van.

Ha van fájdalom, akkor öröm is.

Ha meg tudjuk ismerni a rosszat, akkor

a jót is.

Ha van hamis vallás, akkor igaznak is kell lennie.

Ha keresel, akkor találsz.

Jézus meghalt értem, akkor Érted is.

Jézus szeret engem, akkor Téged is.

Jézus betölti az űrt a szívedben, akkor a tiedet is be fogja tölteni.

Mert Jézus mondja: "Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én felüldítelek titeket." (Mt 11:28)

Z a j k o r

Harminc-harmincöt évvel ezelőtt, ha az ember átlépte az akkor még létező Jugoszlávia határát, a szó szoros és hangos értelmében a Balkánra jutott. Már az autóbuzson megütötte a fülét a hangos zene, vagy valami annak lát- szó

jelenség, amit minden

sofőr kötelességének érzett

az utazóközönségre bocsá-

tani. A művek szerb nép-

zenéből és korabeli slá-

gerekből kotyvasz-

tódtak, és Jugoszlá-

viát dicsőítették.

U g y a n e z -

zel veret-

ték a piaci

vásárlókat,

kocsmába

tévedőket.

A balka-

nizálódás

gyorsan átterjedt Magyarországra. Azzal

az eltéréssel, hogy miután nálunk a naci-

onalizmus ősi főveszély, a zenének lát-

szó valamit nem a honi, hanem az élenjáró

amerikai moslékből importálták. A többi

egyezett: nyomatták/nyomatja zöldséges,

autós, kávé – aki bírja. Mind úgy tartja,

hogy az a hangzó szemét, amivel ő kel és fekszik, nekem is tetszik. Egyszer megré-
fáltam valakit, aki autója ablakát leteker-
ve duc-duccal verette az ártatlan világot.
No, melléje kormányoztam az enyémet, s
benyomtam neki Mozartot tövig. Két perc
múlva kikapcsolta zajkeltőjét.

Talán most nem vizsgálhatjuk meg
részletesen a zene és a zaj közti

határvonalat, csak egy vonás: az

igazi zenének, de még

az égháború-

nak is lényeges

elem a csönd,

a zenének álcá-

zott diszkó zaj

viszont csak

a folyamatos

buffogást-nyivást

ismeri, mint a

fűnyíró gép, a haj-

szolt motor, a síki-

tó, a daráló és a többi.

Tízezrek életét követeli a zajártalom

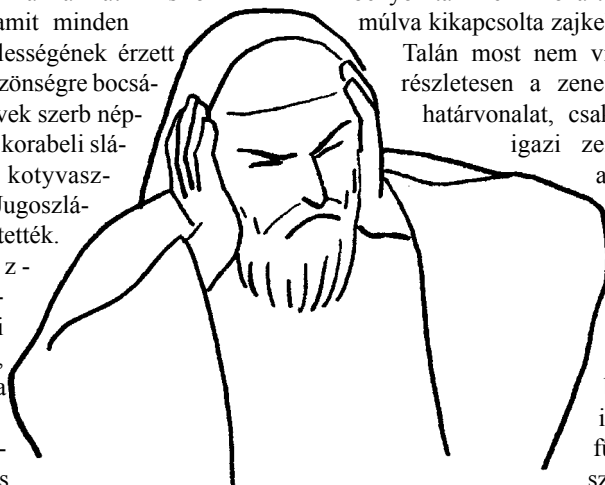
szerte a világon az Egészségügyi Világ-

szervezet (WHO) szerint. Egyedül Euró-

pában a halálos kimenetelű szívroha-

mok két-három százalékát okozza a köz-

lekedés hangosságá – olvasható a New

Scientist legújabb számában a WHO-ra hivatkozva.

Becslések szerint évente mintegy 200 ezer ember halhat meg zajártalom – bőmből zene, mulatozás, járműhangok, stb. – következtében. A tartósan nagyfokú lárma emellett különböző betegségeket is előidézhet. Ilyen például az alvászavar, depresszió, a nagyothallás és a fülzúgás. A WHO eddigi becslései szerint egyedül Európában évente félmilliónál több egészségesen eltölthető életév megy veszendőbe az erős zajok miatt.

Nappali vagy éjszakai, alacsonyabb erejű, de állandó zenebona tanulási zavart okozhat gyerekeknél – írja a New Scientist. Egy Münchenben elvégzett svéd vizsgálat kimutatta, hogy Riem repülőtérének bezárása után a repülőtér körzetében lakó gyerekek tartós emlékezete 25 százalékkal javult. Ugyanilyen arányban romlott viszont az új müncheni repülőtér közelé-

ben élő gyereke tartós emlékezete a repülőtér üzembe helyezése után.

Az orvostudomány szerint a hangokkal előidézhető súlyos károsodás küszöbe 85 decibel, a fájdalomhatár pedig 120-130 decibel, ami megfelel egy körülbelül száz méter távolságra lévő lökhajtásos repülőgép felszállásakor keletkező dörejnek. Lakásokban általában 40-50 decibel, irodákban 65 decibel erősségű a zaj, az utcákon pedig gyorsan eléri a 85 decibelt. A mulatókban és könnyűzenei hangversenyeken a dübörgés ereje gyakran 110 decibel, vagyis hangosabb, mint egy 100 decibeles légkalapács. A zaj minden három decibeles fokozódása esetenként megketőzi a fül terhelését.

Isten hangja a csönd.

Az örökös zajongás a halál civilizációjának, az ördögnek a hangja. Ricsajozni, zörögni, morajlani, a félelem jele, soha el nem hallgatni: Istenüzés. **Czakó Gábor**

Helyreállítás

Még csak 17 éve készült el a jánoshalmi plébánia kápolnája, de a tetjének cserepei már nagyon tönkrementek. Augusztusban Kiss Péter, Ozorák László és Varga Ferenc képviselők önkéntes felajánlásukkal rendbehozták a tetőt. Hálás köszönet érte.

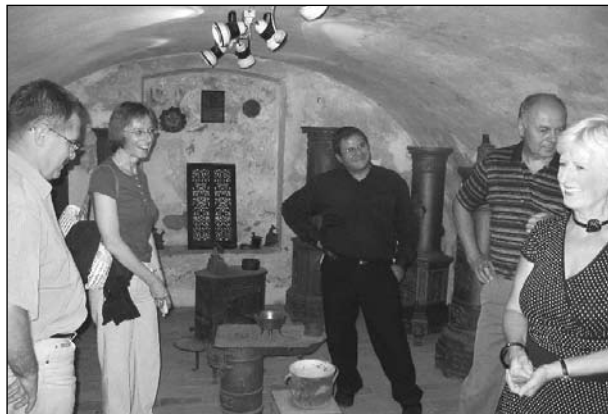

Kaposváron jártak az újság szerkesztői

Ez a nyár sem múlhatott el újságszerkesztőségi kirándulás nélkül.

Gábor atya jóvoltából villás reggeli-vel indíthattuk a napot, ez már kora reggel jó hangulatra ébresztett bennünket, ami a nap folyamán még inkább fokozódott. Célba vettük Somogy fővárosát, amit a Dunántúl dombjai között kanyargó, gyönyörű utakon közelítettünk meg.

Természetesen meglátogattuk a hét dombra épült, a Zselic lankái és a Kapos folyó ölelésében fekvő város nevezetességeit a Nagyboldogasszony Székesegyháztól a Csiky Gergely Színházig. Még az 1720-as években fából készült barokk „Gugyoló Jézus-szobrot” is megkerestük, amit több ízben elloptak, így az egyik utca sarkáról bekerült az impozáns Városházába.

Déliidőben a promenád hangulatú város szívében egy vendégfogadó teraszán pihentünk meg és fogyasztottunk fensé-

ges ebédet.

A legnagyobb élményt a Steiner-gyűjtemény megtekintése adta, ahol a kedves tulajdonos látva érdeklődésünket, lel-

kesen mesélt a kiállított csodálatos remekművekről. A kiállított darabok a Kárpátok vonulatában lévő öntödékben készült kályhák, kutak, keresztek, háztartási tárgyak és kisplasztikák. Szívesen hoztunk volna belőlük egyet-egyet emlékebe.

Hazafele még útba ejtettük a Desedai-tavat, amit a sok navigátornak köszönhetően épp a tervezettnél a túloldaláról sikerült megközelítenünk, de így is nagyon szép látványban volt részünk.

Útközben pedig már tervezgettük a következő kirándulásunk helyszínét. Kellemes napunkat Szentkatán a Rónaszéki tanyán zártuk.

Jó volt jó emberekkel együtt lenni, beszélgetni, a szépben közösen gyönyörködni, ízek kavalkádját élvezni.

Személyes köszönet

Augusztus 20-án, 55 éves osztálytalálkozóra érkezett haza Kanadából Nemes Lajos úr, akinek a jánoshalmi templom és plébánia felújítását köszönhetjük. Az ünnepi szentmise keretében köszönetünket személyesen is kinyilváníthattuk.

Megújult a ravatalozó

Augusztus folyamán Csényi László temetkezési vállalkozó felújította a jánoshalmi "Bajai úti" temető ravatalozóját. A tetőszerkezet és a falak rendbetétele után az egész épületet át is festették. Jó érzéssel tölt el bennünket, hogy ez a temető is szépül. Mindannyiunk nevében hálás köszönetünket fejezzük ki az elvégzett munkálatokért.

Kuczka Mihály életrajza

Leányának, Kuczka Magdolnának visszaemlékezése templomunk festőjéről (2. rész)

A háborúra nagyon haragudott édesapám. Később is, ha bárhol említésre került egy új háború gondolata, erősen tiltakozott ellene, mert mint a háborút megjárt katona, és hadifogoly látta, és átélte a háború okozta nagy veszteségeket, és a sok szenvedést.

A katonaságnál életmentésért kapott kitüntetést, mert egy katonatársát kimentette a folyóból. A háborúban elhunyt bajtársa sírjára fejfát faragott és a következőket véste rá: „Békében nyugszik itt a híres 69-es Hindenburg ezredből Birker János szakaszvezető /Herczegfalva 1891. †Plava 1916./ ki midőn honvédelemből derekasan részét kivette – szívünkben ne múljon emléke – a világcsata rettentő zajából idegen hant alá pihenni megtére. Bajtárs, Polgár le a kalappal. Futó felhő, hullajtsd könnyeidet e kis sírhalomra, itt idegenben, melyre virágot nem ültet drága szülő, kedves testvéri kéz, kiknek sóhaját a sír felett húzó vándormadarak hozzák el néha. S ha sírfejfámra szállsz vad erdők szelíd énekese, kis madárka, nekem, oh édes nyugalomról, örök békéről dalolj, mesélj.”

A katonaságnál is naplót vezetett. Leírja, hogy egy idegen helyről hirtelen menekültek, a személyi dolgait tartalmazó csomagot nem tudta magával vinni. Ebben a csomagban voltak azok a bibliai képei, amelyeket összegyűjtögetett, és ezt sajnálta a legjobban. Megörült, amikor egy férfi – vállalva a veszélyt – utána vitte a csomagot, benne a bibliai képekkel.

1918-ban írja: „Édesanyám egy olvasót nyomott a kezembe, mikor a háborúba indultam, és azt mondta: Miska fiam vigyázz erre, és hozd vissza. Segítsen a jó

Isten. 4 évig naponta végigimádkoztam a lelkem felüdítésére, és anyám tiszteletére, emlékére. A jó Isten mielőbb meghallgatná imám, és viszontlátva szeretett jó anyámat, apámat, kis családomat, hazámat, anyám kezébe adhatnám a kis olvasót, mely kísért a háború és fogság ezer veszélyein át.”

Mikor olasz fogságba került katonatársával együtt Asinara szigetére, egyetlen előnye volt, hogy az olasz örökkel tudott beszélni olasz nyelven. Észrevette, hogy egy kis katolikus kápolna van a szigeten nagyon elhanyagolt állapotban. Megkérte olasz őreit, hogy segítségükkel kifestesse a kis kápolnát, amit megengedtek édesapámnak.

1920. januárjában – közel hat év távollét után – lelkileg és fizikailag összetörve tért haza az olasz fogságból. Itthon édesanyja nagy szeretettel fogadja. Nagyon nagy szomorúság számára, mikor megtudja, hogy amíg olasz fogságban volt, meghalt az édesapja. A hosszú távollét miatt elvesztette családját. Felesége más vidékre költözött megélhetést keresni, és többé nem jött vissza hozzá. A háború utáni gazdasági válság miatt hosszú évekig nem kap templomfestési munkát, alkalmi munkákból élt és tanítványainak rajzot és festést tanított. Hogy dolgozni tudjon, új családot, új otthonot kellett megvalósítania. A második feleségét, mint tanítványát ismerte meg. Ebből a házasságából két fiúgyermeke és egy lánygyermeke született.

Édesapám 1924-től 1937-ig több római katolikus kápolnát és templomot festett. 1938. május 3-án hunyt el.

Kuczka Magdolna

Egyházközségi gyűlés

Szeptember első hétfőjén, a már kialakult hagyomány szerint, kerti ünnepséggel egybekötött képviselő-testületi gyűlést tartottunk a jánoshalmi plébánia belső kertjében. A nyár búcsúztatása nem volt akadálya a vidám együttlétnek.

Felújított oltárkép

A hívek összefogása és adományaik teremtették meg a lehetőséget, hogy templomunk jobb oldali oltárképét restauráltassuk. A kép Nepomuki Szent János ábrázolja, aki a gyónási titoktartás védőszentje. Az elmúlt évtizedekben a képen szereplő alakok csak nehezen voltak kivehetők, most azonban minden részlet csodálatosan látszik. Hálás köszönet mindazoknak, akik hozzájárultak a restauráláshoz.

Egy év elmúlt...

2006. október 1. óta van új Önkormányzati Képviselő-testülete városunknak. Az elmúlt év tapasztalatairól kérdeztem Czeller Zoltán polgármester urat. Először is arról, hogy *milyen a város pénzügyi helyzete?*

Czeller Zoltán: Nem mondható könnyűnek. Már egy év eltelt az önkormányzati munkánkból, de még mindig minden gondolatunk akörül forog, hogyan tudjuk az örökölt hiányt csökkenteni.

Sokan fordulnak hozzám, segítyt kérnek. Visszakérdezek ilyenkor, miből? Nem egyszerű dolog 180 milliós hiányt leküzdenni. Ha köszönteni akarom a pedagógusainkat, ha nyugdíjasainknak szeretnék ünnepet rendezni, ha meg akarjuk szervezni a Jánoshalmi Napokat, ha támogatjuk a civil szervezeteket és a sportot, kölcsönt kell fölvenni hozzá. Miből adjak akkor újabb és újabb segítyt? Tudom, mindenkinek nehéz, nehéz a családoknak is, az intézményeknek is, az önkormányzatnak is. Sajnálom, hogy nem tudunk segíteni, de nem az önkormányzat tehet róla. Elsősorban mindenkinek magának kell megtalálni, hogyan tud tisztességes jövedelemhez jutni, vagy beosztani azt, amije van. Persze, amiben lehet segítenek a Képviselők, a Hivatal dolgozói és magam is.

Visszont nem vettem észre, hogy a képviselők közül valaki is sokáig kesergett volna az Önkormányzat pénzügyi helyzetén, azt kerestük, keressük, merre lehet előre haladni. Nyomós oka van annak, hogy a Testület a gazdasági élet minden területén változásokat vezetett be.

Riporter: Az oktatásban is lényeges változások történtek a 2007/2008-as tanévtől.

Czeller Zoltán: A legmélyebben az érintett, hogy az oktatást is át kellett alakítani, hiszen pedagógus a hivatásom. Megoldot-

tuk, hogy ne kelljen bezárni a bölcsődét, ez jó. Megtartottunk minden jánoshalmi értéket és tulajdont, ami a mienk volt eddig is. De nem voltunk olyan gazdagok, hogy az összevonást el tudjuk kerülni. Nehéz napokat éltünk, amikor pedagógusok kerültek az utcára. Tény, hogy Jánoshalmán is évek óta csökkent a gyermeklétszám, a pedagógusok létszáma pedig nem igazodott ehhez. Ugyanez a helyzet az országban sok településen. Még ott is kellett pedagógusokat elbocsátani, ahol eddig ésszerű humánerőforrás gazdálkodás történt. Sehoh jobbat kitalálni. Persze más lenne a helyzet ha az állam elegendő pénzt adna arra, hogy minden maradjon a régiiben. Nekünk itt a „végeken” végre kell hajtani az állami akaratot, ez az életben maradásunk feltétele.

Számításokat már végeztünk, ezek szerint az oktatási intézmények átszervezésével a költségmegtakarítás első jelei már mutatkoznak fognak az év végére. Hogy jövőre mi lesz, az az állami normatívától függ. Ha ismét csökkenni fog, továbbra is nehéz helyzetben leszünk. Folyamatosan arra lesünk kényszerítve, hogy a meglévő humán erőforrással és pénzeszközökkel a lehetőségeinkhez mérten gazdálkodjunk.

Riporter: Nagy örömünkre megszépült a város központja.

Czeller Zoltán: Régóta húzódo probléma oldódott meg az elmúlt hónapokban. Már nem csak a virágos és gondozott park, az ebben az évben kialakított és ápolat új virágágyások, füves pázsitos részek azok, amiket jóleső érzéssel mondhatunk magunkénak, hanem a járdáink is új burkolatot kaptak.

Több helyen voltak egyenetlenségek, gödrök azokon a központi járdarészekben, amiket sokan használnak a lakosok közül, így ezek kerültek felújításra. Valóban, lényegesen jobb lett az itt lévő üzletek

megközelíthetősége. Főleg az időseknek akartunk segíteni ezzel, akik már nehézkesen közlekednek, és a kisgyermekes anyukáknak, akik babakocsit tologatnak.

A járdafelújítások a Szélessávú Internet, Telefon, Kábeltévé Hálózat kiépítése kapcsán valósultak meg, amit pályázat útján nyert a Kistérség, így Jánoshalma is tudott új járdákat építeni. Pályázat nélkül a városnak nem lett volna erre pénze ebben az évben, viszont 2008-ban fogunk pályázni járdák és belterületi utak felújítására, reméljük sikerrel. Így más járda és útszakaszok felújítására is sor kerülhet majd.

Riporter: Milyen pályázatokon dolgozik jelenleg a Testület?

Czeller Zoltán: Jelenlegi pályázataink a következők:

- Még a nyáron beadásra került a város déli részén kialakításra kerülő kerékpárút a Tranzit Étterem és a laktanya közé eső szakaszára írt pályázat. A későbbi tervek szerint a kerékpárút az egész városon át húzódik majd észak-déli irányban. Ebben az évben csak egy rövid szakasza épülne meg.
- A nyári kéleshalmi-kunfehértói erdőtüz oltásakor keletkezett kiadásokra beadott "Vis maior" támogatási pályázatunk nyert. Jánoshalma város minden pénzben kifizethető költsége, amit a tűzoltásra használt fel, így megtérült, ez pénzben kifejezve mintegy 440 000Ft.
- A Sportcsarnok tetőfelújítására beadott pályázatot is már megnyertük, a munkálatok októberben kezdődnek, és november végéig tartanak. Új hőszigetelő réteget kap a tetőszerkezet, ettől a felújítástól lényeges megtakarítást várunk a Sportcsarnok fűtésénél. Nem az „utcat fűtjük” majd ezután.
- A Városközpont rehabilitációja elnevezésű pályázaton még dolgozunk. Ennek keretében megújulnak, és még inkább városias jelleget kapnak a város köztere, középületei. A tervekben szerepel a Kulturális Központban egy Színházterem kialakítása, valamint egy Kistérség-

gi Egészségügyi Centrum létrehozása. Az Egészségügyi Centrum korszerű orvosi műszerekkel, diagnosztikai eszközökkel felszerelt épületkomplexum lesz, ahol helyet kap egy Mentőállomás is. Ha ez a terv megvalósul, akkor nem kell a Jánoshalmiaknak Kiskunhalasra bejárni a kórházi szakrendelésekre, hanem itt helyben megoldható lesz a kivizsgálás. De közelebb lesz a Borotaiaknak, a Hajósiaknak, a Kéleshalmiaknak, a Mélykútiaknak, és a Rémieknak is az új orvosi szolgáltatás.

- Készülnek a szennyvíz beruházás előzetes tervei, mert a Testület pályázat útján tervezi megvalósítani a szennyvíz csatorna-hálózat kialakítását. Sajnos az évekkel ezelőtt készült tervek időközben elavultak, már több szempontból nézve sem aktuálisak, újra kell tervezettni őket.
- Az Oktatási intézmények felújítására is készülünk, ennek keretében az Általános Iskola és az Óvoda épületének felújítására kívánunk pályázatot benyújtani.

Végezetül megjegyzem, hogy a fent leírtak alapján úgy érezhetjük, óriási lehetőségek előtt áll Jánoshalma. A fejlesztési tervek elkészültek, minden erőnkkel azon dolgozunk, hogy megvalósuljanak. A Képviselő-testület terveiben megfogalmazott igények reális és nem túlzott igények. Látjuk az elmaradottságunkat minden téren az ország fejlett régióihoz, nagyvárosaihoz képest. Mondom ezt azért, mert a mi térségünk az ország egyik leghátrányosabb térsége. Ha valahol szükség van fejlődésre, fejlesztésre az infrastruktúra, a gazdaság, az egészségügy területén és kulturális téren, akkor itt valóban égető a szükség.

Hamarosan kiderül, hogy a kiemelt projektek, vagy a 4-es Metro megépítése mellett fontosak-e egy hátrányos helyzetű térség időszerű fejlesztési igényei.

Képviselői munkánkkal arra törekszünk, hogy az úton, amin Jánoshalma elindult, célba érjen.

Riporter: Sok sikert kívánok ehhez, mindannyiunk érdekében!

Köszönet a város szépítéséért

Az Összefogás Jánoshalmáért Egyesület szervezésében ebben az évben szemétyűjtést és utcarendezést, négy alkalommal pedig virágültetési akciót szerveztünk. Két alkalommal tartottunk vásroszépítő fórumot. **A fórumokon szép számmal vettek részt egyesületünk tagjain kívül mindazok, akik felelősnek érezték magukat a város szebbé tételéért**, így pl. a polgármesteri hivatal felelős emberei, a képviselő urak, a Városvédő Egyesület elnöke, egyesületünk tagjai és a város polgárai közül sokan. Egy alkalommal a Városgazda Kft. vezetője képekben prezentálta terveit és

hetjük. A Vadgalamb utcában a lakók fogtak össze, hogy egy gondozatlan területet szebbé tegyenek.

A folyamatos gondozással járó kitartható munkát mindenkinek hálás szívvel köszönjük.

A legtöbben a Városi Könyvtár és a Kincső ABC környékén lévő ágyások beültetésére vállalkoztak. Itt jelentős létszámmal részt vettek a Központi és Katolikus Óvoda dolgozói, és a Gimnázium diákjai is. Ezúton is köszönjük annak a több mint száz vállalkozó kedvű embernek, akik tenni akarásukkal és munkájukkal példát

mutattak a városban élő embereknek az összefogásról és annak erejéről.

A városszépítő akciókon sokan részt vettek:

Akik virágot ajánlottak fel:

Csőszné Juhász Hajnalka, Deákfalvi Mónika, Dr. Gulyás András, Juhász Jánosné, Kalmár Pál, Kalmár Pálné,

a hiányosságokat, amelyek megoldásába a lakosság is bekapcsolódhat. Volt, aki a munkaerejét, volt, aki pénzt vagy faanyagot, más a szakértelmét ajánlotta fel, vagy az autóját. Néhányan egyesületünk tagjai közül a városba bevezető utak mentén lévő virágládák folyamatos gondozását vállalták el. Egy család az állomásparkban lévő emlékmű környékét gondozta egész nyáron példaértékű módon. Az állomás előtti virágládák régóta nem pompáztak ilyen szépen, mint ebben az évben – ezt egy nagymamának és kis unokájának köszön-

Kondra Tünde, Mészáros András, Mészáros Andrásné és Nagy István.

Faanyagot ajánlott fel: ÖKOPAL Raklap Kft. Almási Éva közbenjárására.

A virágosítási és parkosítási akciókban az egyesületünkhöz csatlakozó résztvevők névsora:

Ágoston István, Bagóné Tamás Márta, Balázsics Zoltán, Balog Katalin, Bányai Elemérné, Benkő Zsolt, Bodrogi Miklós, Czeller Jánosné, Csizovszki Lászlóné, Dági József és Dági Józsefné, Dági József, Dági Józsefné, Dági László

ló, Deákfalvi Mónika, Dózsa György utcai papírbolt dolgozói. Dudás Mária, Édes Anna, Enesei Péter, Faragó Józsefné, Faragó Péterné, Fejes Mihály, Ferenczi László, Fischer Jánosné, Fuksz István, Fuksz Istvánné, Gáspár Zsolt, a Gimnázium 10. osztálya (Varga Margaréta of.), dr. Gulyás András, a Gyermeklánc Óvoda dolgozói, Hortobágyi János, Hortobágyi Jánosné, Horváth Ferenc és felesége Erika (villamossági üzlet), Hőnig Ferencné, Huszár Imréné, Jáksó Lászlóné, Juhász Zsolt, Kazinczi Istvánné, Ketner Gyula, Kiss István, Kiss Péter, Kiss Péterné, Kollár Magdolna, Komáromi Lajosné, Komárominé Gavlik Teréz, Kovács József, Kovács Tünde, Kovácsné Tóth Andrea, Lipák Ferenc, Mazuk Attila, Mazuk Attiláné, Mészáros Judit, Mikó Mária, Miskolczi Józsefné, Nagy Benedekné, Nagy István, Nagy István, Nagy Tamás, Nagy Zsolt, Nagy Zsoltné, Nikli Károlyné, Palkó Lászlóné, Papp Tibor, Papp Tiborné, Pető Zoltán, Rabb Lászlóné, Rácskai Kálmán, Rittgasser János és a szakmunkásképző

tanulói, Suba Mária, Szilágyi József, Tarjányi Tibor, Taskovics Ágnes, az Univer ABC dolgozói, Varga Ferenc és Vargáné Sere Csilla.

A városszépítési akciónk nemcsak egy félvre szólt, az egyesületünk családjai már beültették a városba bevezető utak mellett a virágládákat ill. újabb fórumot, és virágültetést szervezünk a város lakossága számára, hogy egyre többen legyünk, akik fontosnak érezzük hogy tegyünk is azért, hogy ez a város fokozatosan szebb legyen.

Köszönjük a sok lelkes önkéntesnek, hogy csatlakoztak egyesületünk felhívásához és közös erővel elindult a város külső arculatának megújulása. Köszönjük az együttműködést és a segítőkészséget a város vezetőségének, különösen is Juhász Zsoltnak, Fejes Mihálynak és Kiss Istvánnak.

A felelős polgári magatartás megnyilvánulásait tapasztalhattuk meg és további munkánkkal is ennek erősödését kívánjuk szolgálni.

Összefogás Jánoshalmáért Egyesület

Ünnepi vacsora

Szeptember 21-én a Szent József Kör, vagyis a keresztény édesapák közössége ünnepi vacsorát rendezett a tagok és családtagjaik részére. A terített asztal mellett, a jelenlévő közel 40 személy tovább építette azt az imádságos közösséget, melyet gyermekeik tiszta és Istennek tetsző életéért hoztak létre. Szeretettel hívunk minden édesapát ebbe a közösségbe.

KÉSZ zarándokút

Minden zarándoklatban egyszerre benne van az elszakadás és a visszatérés, fizikai és lelki értelemben egyaránt. Eltávolodni rossz szokásainktól, lehetetlen viselkedésünktől, zűrös múltbéli ügyeinktől, – visszatérve pedig egyszerűen új szemmel látni a dolgokat, tisztul a kép a magunk és a környezetünk állapotáról, jövőjéről. Mindannyiunknak nagy szüksége van erre a friss látásmódra.

2007. szeptember 15-én, szombaton 8 órakor a budapesti és vidéki egyházközségek, katolikus iskolák és egyesületek, a Keresztény Értelmiségi Szövetségének országos szervezete és lelkesítő mozgalmak zarándokoltak Máriaremetére. A

Városmajorból indulva gyalog tettük meg a 14 km-es utat, Mindszenty József bíboros hercegprímás emlékére. Először 1946. májusában ő vezette a hívek sokaságát ezen az útvonalon a máriaremetei Szűzanyához, ahol az ország sorsának jobbra fordulásáért imádkoztak. Mi is, az ő nyomdokain járva, hasonlóképpen cselekedve, fizikai fáradtságot nem sajnálva kértük a remetei Szűzanyát, segítse hazánkat, az ország fiatalságát és családjainkat.

A KÉSZ jánoshalmi szervezete 14 fővel vett részt ezen a zarándoklaton. Mindannyian bízunk abban, hogy imáink meghallgatásra találnak.

Csizovszki László elnök

Focibajnokság

Október 13-án Jánoshalmán került megrendezésre az egyházmegyei focibajnokság. A csapatok hősiesen és sportszerűen küzdöttek egymással. Az első helyezett Fülöpjakab csapata lett, a második Mélykút, a harmadik pedig Borota.

Plébánia felújítás

Október elejére fejeződött be a templom és a plébánia felújítása. A plébániaépület fűtésrendszerének teljes átépítése, a belső festés, a templom külső tatarozása és a plébánia épületének külső festése elkészült. A nagy munka Húsvét után kezdődött, így már nagyon vártuk a befejezést. Hálásan köszönjük mindazok munkáját, akik itt dolgoztak, és kérünk mindenkit, hogy segítsenek megőrizni a felújított épületek szépségét.

Szépül a kert

Október 22-én a Szent József Kör tagjai megkezdték a plébánia hátsó kertjének rendbetételét. A rozoga fészer lebontásával, a szemét elhordásával és a terep elegyengetésével megteremtették a tavaszi füvesítés és fásítás lehetőségét. Hálásan köszönjük segítségüket, és az összefogásra adott szép példát.

Mese a halálról

A halál egy öreghez eljövén megállt előtte és mondta:

- Gyere vén!
- Ki vagy te? – kérdi ez.
- A halál vagyok. – s köpenye alól kaszája kiragyog.

Megszeppen erre, s vitát kezd az öreg.

– Nem szép tőled, hogy ily egyszerűre jössz! Nem érkezett se kártya, se levél, jöttödre nem is figyelmeztettél!

- Micsoda? Nem figyelmeztettek? Ez már hazugság tőled, vén gyerek! Ha jól emlékszem rá, úgy hiszem, tízszer is bejelentettem vizitem. Életed mikor harmincon túlhaladt, arcodra kezdtem rakni ráncokat. Mindenki észrevette, csak te nem. Ez volt első látogatójegyem. Később, hogy ismerkedjünk kicsit, más alakban jelzém, hogy lesz vizit. Pomádét küldtem

pedig eleget, attól hajad folyvást fehéredet. Durvábban is jelentém, hogy jövök, megtépáztam néhányszor üstököd úgy, hogy egész kopasz lettél bele. De te nem sokat törődöttél vele. Még jobban is jelentém magamat, midőn tobzódtál lakomák alatt és ettél fácánt, s ittál tokajit, megkocogtattam fogaid. Midőn azok elkezdtek hullani, ez is jöttöm jelenti, atyafi! Sőt, ládd, tréfából azt is megtevém, látatlanul nyakadba ültem én. Az utcán is hordoztál hátadon, s magad is mondad, hogy valami nyom. Görbülni kezdett egész alkatod. No, ismerj meg, én voltam lovagod. Ne mondd tehát azt nékem, jó öreg, hogy én be nem jelentém; ha úgy találak készületlenül, te vagy az oka egyes-egyedül. De vitának nincs most ideje, öltözz föl szépen és gyere!

A Szent Anna iskolában történt

Szeptember elsejétől új tanára van az iskolának aki így vall magáról: Enesei Péter, 39 éves, nős és két gyermek apja vagyok. 1992-ben diplomáztam matematika-kémia szakon, a pécsi egyetemen. 1994-ben költöztünk Jánoshalmára. Négy évnyi tanítás után – többek között a Szent Annában – kipróbáltam a többi szakmában is magamat, Kunfehértón és Kiskunhalason. Idén visszatértem a tanításhoz, remélem sokak öröme.

A Szent Anna katolikus iskola felsőbb évfolyamai Szent Gellért, az iskolák védőszentjének ünnepéről budapesti kirándulással emlékeztek meg. Megtekintették az Országházat, ahol Bányai Gábor országgyűlési képviselő is segített a parlament bemutatásában, majd a Városligetben a Világűr című kiállításon játszottak. Az alsóbb évfolyamosok akadályversenyt is vettek részt.

A Szent Anna Katolikus Óvoda, Általános Iskola és Diákotthon dolgozói élménygazdag kiránduláson erősítették a közösségi szellemet. Megismerkedtek a Lakitelki Népfőiskolával, délután pedig egy tőserdei túrán kapcsolódtak ki.

Gyönyörű napsütéses időben, szeptember 29-én kerékpártúrán vett részt a 6. osztály, Komáromi Róbert és Enesei Péter vezetésével. A 14 bátor gyerek Hajósra, a DVCS-partjára tekert, ahol a túra fáradalmait laza napfürdőzéssel, horgászással, szalonnasütéssel enyhítették.

Iskolánk is csatlakozott a városi egészségvédő programokhoz. Október 17-én, szerdán délután benépesítettük az iskolaudvart. Minden osztály valamilyen egészséges életmóddal kapcsolatos feladattal készült, és társainak kóstolóval egybekötött kiselőadásokkal adta át ismereteit. Ezáltal ismerkedhettek meg finom gyógyteákkal, gyümölcslalával és testi-lelki egészségünk ápolásával.

Hipp, Hipp, hurrá!

Az Összefogás Jánoshalmáért Egyesület levélben fordult segítségért a Hipp Kft-hez, amely a rendkívül finom és jó minőségű Hipp 3-as tápszert forgalmazza. A levél hatására a cég összesen 2640 doboz Hipp 3-as tápszert adományozott az egyesületnek, ezáltal a jánoshalmiaknak.

A közel 8 mázsányi tápszer Ádám Gyula önkormányzati képviselő úr segítségével, a Kunvin Borászati Kft. teherautójával került Jánoshalmára.

Szétoztását az Utcaszociális Hálózat

vállalta magára. A tápszer 8 hónapos kortól adható, és 300 g-os kiszerelésben van. Ebből a mennyiségből egyszeri adománycént minden jánoshalmi gyermeknek jut az elkövetkezendő hetekben, és ha lehetőség lesz, akkor a borotai és a kéleshalmi rászoruló gyermekek is kapnak belőle.

A gyermekeknek és szüleiknek is jó egészséget kíván az Összefogás Jánoshalmáért Egyesület minden tagja nevében:

Czeller Zoltán

Az egyesület elnöke

A katolikus óvodában történt

A Szent Anna Katolikus Óvoda, Általános Iskola és Diákotthon óvodájában terményáldására került sor október elején az óvoda udvarán. Ezzel a rendezvénnyel az előző évek hagyományait folytatva versekkel, énekekkel adtunk hálat a megtermett javakért – tájékoztott Gyetvainé Kaszás Eszter tagintézmény vezető.

Október 20-án, szombaton adott otthont a jánoshalmi katolikus óvoda a Főegyházmegye első óvodás szavalóversenyének. A zsűri az első díjat a jánoshalmi Faddi Ádámnak ítélte. Második lett Rideg Anna, aki Kalocsáról érkezett, a harmadik díjat pedig a kecskeméti Tisza Panna vehette át. Különdíjat kapott Kasztel Gyöngyi (Kecskemét), Hornyák Éva (Baja) és Csókási Viktória (Kiksunmajsza).

Börtönénekkar a templomban

November 11-én, vasárnap délelőtt a 10 órai szentmisén a kalocsai női fegyház énekara fog közreműködni a jánoshalmi templomban. Az országos parancsnokság különleges engedélyével hozzánk érkező elítéltek a börtönkáporna kórusának tagjai. Meghívásuk a jubileumi Szent Erzsé-

bet év keretében azért történik, hogy értük és velük imádkozva önmagunkban is felszítsuk a Szolgáló Szeretet Szentjének, Szent Erzsébetnek mindenki felé odaforduló krisztusi lelkületét. Szeretettel hívunk mindenkit erre a különlegesen szép alkalomra.

Szentkatali Búcsú

A hagyományokat élesztgetve november 24-én, szombaton tartjuk a Szentkatali Búcsút. Délelőtt 10 órakor a IV. körzet 51. szám alatt lesz a búcsúi szentmise, majd ezt követően közösségi programok és megvendéglés. A tanyavilág hagyomá-

nyainak felélesztése sokak szívügye, mint ahogy az is, hogy újra létrejöjjenek azok a szép közösségek és emberi kapcsolatok, melyeket annak idején a tanyasi életmód kiérlelt magából. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Szent Erzsébet ünnepe

November 25-én, vasárnap délelőtt 10 órakor Dr. Várszegi Asztrik püspök, főapát úr tartja templomunkban a Szent Erzsébet év ünnepélyes lezárását. A szent-

misén közreműködik az Olgyay Hangok Családi Zenekar, akiket már ismerősként köszönhetünk a jánoshalmi templomban. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk.

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
kiadványa

Internetes elérhetőségünk:
szentanna.org

A Szerkesztő bizottság címe:
Jánoshalma, Béke tér 11.

email: jharangok@gmail.com
stanna@anet.hu

Kiadja:
A Szent Anna Egyházközség
Plébánia Hivatala

Felelős kiadó:
Rónaszéki Gábor

Felelős szerkesztő:
Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.

Nyomda:
Kópia Kft. Kiskunhalas

Megjelenik: két havonta

Szent Erzsébet!
Te Krisztus szemével néztél,
Krisztus kezével adtál,
Krisztus szívével szerettéél.

Segíts, hogy mi is:
Krisztus szemével lássunk,
Krisztus kezével adjunk,
az Ő szeretetével szeressünk!

Remélünk benned,
bíznak benned,
Isten munkatársát látjuk benned,
Krisztus szemével néző,
Krisztus kezével adó,
Krisztus szívével szerető
Szent Erzsébet!